

Egge i Sjælland Klages over den Uvillie eller Modvillie som Retstøtjentene og andre Autoriteter, deres Fuldmægtige og Skrivere, i visse imod at indrykke Beskjendtgjørelserne i de Blade, som Befolkningen læser, og dem ærede Minister vilde høre sig, stor Tak for den stor Del af det avislæsende Publikum i Sjælland, hvis hgen uden Dphold vilde stryke til, der at faae en saadan Ordning indført, som Udvalget har foreslaaet.

Bille: Det forekommer mig, at der i det Udvalg, som har været nedsat, er to specielt sagkyndige Interesser, som have været lidt, vel stæft repræsenterede med Udelukkelse af andre Opfattelser af Sagen. Naar vi se paa de 9 ærede Medlemmer, der have været valgte til dette Udvalg, saa finde vi, til vor Overraskelse, at der blandt dem ikke er mindre end 6 Udgivere af Aviser og 3 Dvirigheds-personer. Dommere, hvis Funktion det blandt andet er at lade saadanne Beskjendtgjørelser indrykke i Blade. — Og dernæst er vi saafærdige. Det store, almindelige Publikum har ikke direkte været repræsenteret i Udvalget, det er temmelig specielle Former af Sagkundskab, som deri ere, komme frem, og jeg anser det ikke for at være ganske heldigt, at det netop er den specielle Avisagkundskab, som har haft den afgjorte Overvægt i Udvalget, og det vil ved det Par. Bemærkning, jeg skal tillade mig, at gjøre, efterhaanden blive klart, hvorfor jeg anser det for at være mindre heldigt. Jeg tror nu, at det er en noget uheldig Grundbetragtning, som er kommen ind i alle Overvejelser af dette Spørgsmaal, og som i den visse Forstand har taget sin første Oprindelse her i Folkethinget for en Del Aar siden, idet man nemlig bestandig bliver ved at tale om Privilegier, og lægge disse til Grund for den Besømmelse, man giver det hele Spørgsmaal. Min ærede Nabo (Roch) har allerede i de Bemærkninger, han fremsatte, praktisk gjort opmærksom paa, at et saadant Privilegium i Grunden, ifjend det formelt udstedes, ikke længere eksisterer. Fra det Nieblif, da Grundloven af 1849 gjorde det til en fri Sag for Enhver, at offentliggjøre sine Tanker ved Trykken, og da Na-

ringeloven gav Enhver Ret til at indrette et Trykkeri. — fra disse to Tidspunkter af vor Lovgivning, have alle Bladprivilegier som saadanne i Grunden hørt op at eksistere, og hvad der bestaar nu, er kun den ved den Række af Love foreskrevne Regel om, at visse Beskjendtgjørelser skulle indføres i visse Aviser. Det Privilegium, der er udstedt for Berlingske Tidende, har efter min Overbevisning, i de sidste Gange det er blevet udstedt, været en fuldstændig betydningsløs Akt. — Jeg vil ikke sige ganske det Samme med Hensyn til Stiftstidenderne, idet nemlig disse Privilegier i alt Sald maasiges af have nogen Betydning derved, at de give de paagjældende Blade ligesom en Art Eneret til at være og kalde sig Stiftstidender; men i Virkeligheden er i Forholdet ogsaa her saaledes, at disse Privilegier ere en blot og bar Formalitet. — Man kunde, om man vilde, lade Privilegierne staa ganske uforandrede, og for andre de Love, der have foreskrevet af Beskjendtgjørelser skulle indføres i visse Blade, og paa den Maade vilde man kunne omstyrte det hele Forhold, uden at det kunde siges, at man brøgte ved Privilegier, eller nogen bestaaende Ret. — Disse mine Bemærkninger ville imidlertid ikke faae det Resultat, at jeg ønsker, at der skal gribes voldsomt ind i det Bestaaende, de ville, idet de forene sig med andre Grunde, som jeg skal tillade mig efterhaanden at udvikle, snarere komme til det Resultat, at man gjør fornuftigt i ikke at gaa den Vej, som Udvalgets Flertal har angift. — Men inden jeg kommer dertil, maa det være mig tilladt at sige et Par Ord om nogle Sidepunkter, der ere komne frem her under Debatten. Jeg deler ganske dem Anskuelse, som den ærede sidste Taler udviklede, og som den høitværdige Indenrigsminister tiltraadte. — Eller, paa den høitværdige Indenrigsminister kom foran ham, hvor jeg rettere indrykke mig omvendt, at Udgivelsen af den særegen Stats-tidende, en af Regjeringen ledet Avis, som tillige skal indeholde disse retslige Kundgjørelser og for Dvirigheffæstige sig med Dagens Gjenstande af Politisk, Litteratur, Kunstmæssigheder, o. s. d. L, vilde være en overordentlig mislig Foranstaltning. — Der kan ikke drages nogen Slutning deraf, at der paa andre Steder findes saa